

La amiază, la teatru, cortina se dă în lături - și actorii, în ceață, își fac intrarea, având măști pe față. Ei recită o povestire veche, arătând prin vorbe, desfășurarea întâmplărilor.

Unul se înfățișează ca filozof și nu-i filozof; altul rege, fără să fie, ci numai îmbrăcat ca un rege, căci așa cere piesa; altul face pe doctorul, fără să fi îngrijit nici măcar un lemn, ci numai îmbrăcat ca doctor; altul face pe sclavul, cu toate că-i slobod; celălalt pe profesorul, fără să aibă știință de profesor. Ei nu par ceea ce sunt, ci par ce nu sunt: doctor, filozof din pricina părului care-i împodobește masca, soldat, din pricina uniformei, etc.

Prin înfățișarea ei, masca ne dă o închipuire, dar nu face mincinoasă firea, ci numai îi ascunde adevărul. Atâta vreme cât privitorii stau și se uită, măștile nu se mișcă de pe fețe; dar când s-a lăsat seara, când spectacolul s-a isprăvit și privitorii au plecat, măștile au fost aruncate. Cel care făcea pe regele la teatru, odată plecat, devine iarăși fierarul de toate zilele; cel care, pe scenă era slobod, afară de scenă, e rob iarăși...

Așa-i și cu viața și cu moartea. Lumea e teatru; stările omenești: bogăția, sărăcia, puterea, supunerea, și altele, sunt măștile actoricești.

Când ziua aceasta se va risipi - și veni-va noaptea cea de spaimă, căreia mai degrabă i-am zice ziuă, (noapte pentru păcătoși, ziuă pentru cei drepti), când reprezentația sfârși-se-va și măștile fi-vor aruncate, când va fi cercetat fiecare pentru faptele lui, nu fiecare pentru bogăția lui, nu fiecare pentru rangul lui, nu fiecare pentru puterea lui, ci fiecare pentru faptele lui: judecător, rege, femeie sau bărbat.

Când ni se va cere o viață și niște fapte virtuozose, fără să fie luate în seamă nici rangurile strălucire, nici neînsemnătatea sărăciei, nici tirania disprețului; când ni se va zice: „Infățișați-mi fapte, de ești rob, mai nobile decât acele ale unui slobod, de ești femeie mai vajnice de cât acele ale unui bărbat; o, atunci, cu măștile căzute, arăta-se-vor adevăratul bogat și adevăratul sărac...”

[\(Sfântul Ioan Gură de Aur - Cuvântări alese\)](http://ortodoxiatinerilor.ro/sfaturile-sfintilor/sfantul-ioan-gura-de-aur/422-viata-ca-o-piesa-de-teatru.html)

Sursa: <http://ortodoxiatinerilor.ro/sfaturile-sfintilor/sfantul-ioan-gura-de-aur/422-viata-ca-o-piesa-de-teatru.html>